

ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ବିକାଶର ଏବଂ ଜୟପୁର

ବନାମ

ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ଶର୍ମା

ମେ 12, 2006

[ଏସ୍.ବି. ସିଂହା ଏବଂ ପି.କେ. ବାଲାସୁବ୍ରହମ୍ୟନ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ତୟ]

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 :

ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ - ସନ୍ଦର୍ଭ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସୀମା ବାହାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ - ଏହାର ପ୍ରଭାବ - ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା - ଧାରା 25-H ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ପଠାଯାଇଥିଲା - ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 25-H ର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ନିୟମ 77 ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡିଛି - ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଆଦେଶ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବେଆଇନତାରେ ପାଡିତ - ପରିଚାଳନା ତରଫରୁ ନିୟମ 77ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ନିୟମ 79ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଦଣ୍ଡନୀୟ ହୋଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିନଥାଆନ୍ତା - ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ନିୟମାବଳୀ - ନିୟମ 77 ଏବଂ 79 ।

ଭାରତର ସନ୍ଧିଧାନ, 1950 :

ଅନୁକ୍ଳେପ 226 ଏବଂ 227 - ଏହା ଅଧୀନରେ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା - ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ସନ୍ଦର୍ଭ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସୀମା ବାହାରେ - ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ସମୟରେ, ଯଦି ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଧିକାରିକ ଟ୍ରଷ୍ଟରେ ପାଡିତ ବୋଲି ଧରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ସମୀକ୍ଷା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ମନା କରି ଭୁଲ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରାୟ ସାତ୍ତ୍ଵେ ତିନି ମାସ ଧରି ଅପିଲକାରୀ-ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ସରକାର ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 25-ଏଚ ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ-ତଥା-ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିକଟକୁ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦେଇଥିଲେ । ଯଦିଓ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ତଥ୍ୟ ନଥିବୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ଶ୍ରମିକ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବା ଧାରା 25-Hର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ନିଯୁକ୍ତିବାତା ବରିଷ୍ଠତା

ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [2006] SUPP. 2 S.C.R.

ବଜାୟ ନ ରଖି ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 77 ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା; ତେଣୁ, ଶ୍ରମିକ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି ସହିତ ବକେୟା ବେତନର 50% ପାଇବାକୁ ଅଧିକାରୀ । ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଏହି ଆଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯିଏ ନିଜର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲା । ଏଥିରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : 1.1. ଏହା ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ଯେ, ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସନ୍ଦର୍ଭରୁ ନିଜର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା ପ୍ରାପ୍ତ କରେ । ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପଠାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25-H ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଥିଲା । ଯଦି ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇନଥିଲା, ତେବେ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଉଠିବା ଉଚିତ୍ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସନ୍ଦର୍ଭ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 77 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ରେଜିଷ୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ନ କରିବା ଏହି ମାମଲାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ନଥିଲା । ତେବେ ନିୟମ 77 ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳତା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ଜରିମାନା ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ 79 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏପରି ଏକ ବେଆଇନତା ଦ୍ଵାରା ପୀଡ଼ିତ, ଯାହା ନଥିବାରୁ ସ୍ଵଳ୍ପ ଭାବରେ ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ।

ମୁକନ୍ଦ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ମୁକନ୍ଦ ସ୍ଵାମ୍ ଆଣ୍ଡ ଅର୍ଥସର୍ସ ଆସୋସିଏସନ୍, [2004] 10 SCC 460, ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।

1.2. ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ଆଧାରରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାହାର ଆଜ୍ଞାଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଅପିଲ ଆଦାଲତ ଭାବେ ବସିପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ କେବଳ ନ୍ୟାୟିକ ସମୀକ୍ଷା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା କ୍ଷେତ୍ର ସୀମିତ ଥିଲା, ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଏକ ଆଧିକାରୀକ ତ୍ରୁଟିକୁ ମଧ୍ୟ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ କରିବା ସମୟରେ, ଯଦି ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ, ତେବେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏକ ଆଧିକାରୀକ ତ୍ରୁଟିରେ ପୀଡ଼ିତ ବୋଲି ଧରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ନ୍ୟାୟିକ ସମୀକ୍ଷା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବାର ଦାୟିତ୍ଵ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ମନା କରି ସ୍ଵଳ୍ପ ଭାବରେ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ରାୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବକେୟା ବେତନ ସହିତ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଆଦେଶର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରାଯାଉଛି ।

ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ବିକାଶର ଏବଂ ଜୟପୁର ବନାମ ଓ.ପ୍ର. ଶର୍ମା [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ସିଙ୍ଗା]

ସାଧନା ଲୋଧ ବନାମ ଜାତୀୟ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍, [2003] 3 SCC 524, ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 2636/2006 ।

ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଜୟପୁର ବେଞ୍ଚ, ଜୟପୁର କ୍ ବି.ବି. ଦେଖାନୀ ବିଶେଷ ଅପିଲ (ଆଞ୍ଚାଦେଶ) ସଂଖ୍ୟା 368/2004 ରେ ତା 3.6.2004 ତାରିଖର ରାୟ ଓ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍.ଏନ୍. କୃଷ୍ଣମଣି, ଅନୀଲ କୁମାର ସାଙ୍ଗଲ୍, ଏନ୍. ସାଙ୍ଗଲ୍ ଏବଂ ଦେବା ପି. ମୋହାନ୍ତୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍.ପି. କାଲା, ନବୀନ ଆର୍. ନାଥ, ଅନିତା ଶେନୋୟା, ଲଳିତ ମୋହିନୀ ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ହେତୁ ଆରୋରା ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଏସ୍.ବି. ସିଙ୍ଗାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏହି ଅପିଲଟି ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା 3.6.2004 ତାରିଖର ଏକ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଏବଂ ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ-ତଥା-ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ (CGIT) ର 13.9.1999 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଅଧିନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରି ଜଣେ ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା 23.4.2004 ତାରିଖରେ ପାରିତ ଏକ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଉପରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ଅନ୍ତ-ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଶ୍ରମିକ ଥିଲେ । ସେ ଅପିଲକାରୀ-ବ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ 6.8.1994 ରୁ 17.11.1994 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସେବା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ଶିକ୍ଷା ବିବାଦ ଉଠିଥିଲା, ଯାହାର ପରିଣତିସ୍ଵରୂପ ଉପଯୁକ୍ତ ସରକାର ଏହି ବିବାଦକୁ ଶିକ୍ଷା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ପଢାଗଲା :

"ଜୟପୁରସ୍ଥିତ ଏସ୍.ବି.ବି.ଜେ.ର ପରିଚାଳନା ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରୀ ଓମ ପ୍ରକାଶ ଶର୍ମା, ପିତା-ଶ୍ରୀ ସୀତାରାମ ଶର୍ମାଙ୍କ ସେବାକୁ 19.11.1994 ତାରିଖରୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ କନିଷ୍ଠ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରୀ ବିଜୟ କୁମାରଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା, ଶିକ୍ଷା ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 25H ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି, ତାଙ୍କୁ ପୁନଃ ନିଯୁକ୍ତିର ସୁଯୋଗ ନ ଦେଇ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କି ? ଯଦି ନୁହେଁ, ତେବେ ଶ୍ରମିକ କେଉଁ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ?"

ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [2006] SUPP. 2 S.C.R.

ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 25H ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ (କେନ୍ଦ୍ର) ନିୟମାବଳୀ, 1957 (ଆଇ.ଡି. ନିୟମାବଳୀ) ର ନିୟମ 77ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଶ୍ରୀ ବିଜୟ କୁମାର ତାଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଇଥିଲା । ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଶ୍ରୀ ବିଜୟ କୁମାରଙ୍କୁ ଧାରା 25Hର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବେଆଇନ ଉପାୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଯେ, ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ବରିଷ୍ଠତା ନଥିବୁକ୍ତ କରି ରଖାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଅପିଲକାରୀ ଆଇ.ଡି. ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 77ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ଆଉ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଯେ, ନିୟମ 77 ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରକୃତିର ହୋଇଥିବାରୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସେବାରେ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ବକେୟା ବେତନର 50% ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଅଧିକାରୀ ।

ଉକ୍ତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପ୍ତ ଏବଂ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ଅପିଲକାରୀ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଏସ୍.ବି. ଦେଝାନୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1474/2000 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଏକକ ବିଚାରପତି, ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ସମୟରେ ଏହି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ, କେବଳ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25H ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା, ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ, ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧିତ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଘଟିଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ବିଚାର କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବ ।

ଏହା ବିରୋଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆନ୍ତ-ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତ ପ୍ରକାଶ କରି ଖାରଜ କରିଥିଲେ :

“ସାଧନା ବନାମ ଜାତୀୟ ବୀମା କମ୍ପାନୀ, [2003] 3 SCC 526 ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ, ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 227 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ ।”

ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ଆମେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ବେଆଇନତା ପାଇନାହୁଁ । ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ 13 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1999 ତାରିଖର ତାଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମୌଖିକ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ, କାରଣ ଅପିଲକାରୀ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ) ନିୟମାବଳୀ, 1957ର ନିୟମ 77 ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକା ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।

ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ବିକାଶର ଏବଂ ଜୟପୁର ବନାମ ଓ.ପ୍ର. ଶର୍ମା [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ସିଙ୍ଗା]

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଅପିଲଟି ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।”

ଏହା ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ଯେ, ଶିକ୍ଷା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ପ୍ରସାଙ୍ଗରୁ ମୂଳସୂତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କରେ । {*ମୁକନ୍ଦ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ମୁକନ୍ଦ ଷ୍ଟାଫ୍ ଆଣ୍ଡ ଅଫିସର୍ସ ଆସୋସିଏସନ*, [2004] 10 SCC 460 ଦେଖନ୍ତୁ ।} CGIT ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥା “ଆଇ.ଡି. ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 25H ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ବିଜୟ କୁମାରଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ପରିଚାଳନା ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା କି ?” ତେଣୁ, ଆଇ.ଡି. ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 77 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ରେଜିଷ୍ଟରର ସଂରକ୍ଷଣ ନ କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ନଥିଲା । ଶିକ୍ଷା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ପକ୍ଷମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ବିଜୟ ସିଂହଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏଠାରେ ଏକ ପ୍ରତ୍ଯାସ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଦିଓ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଜୟ କୁମାରଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା । ବିଜୟ କୁମାର ଏବଂ ବିଜୟ ସିଂହ ଜଣେ ଏବଂ ସମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ପ୍ରତ୍ଯାସ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥପ୍ରାପ୍ତି ରସିଦ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା କଥିତ ବିଜୟ ଶର୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉକ୍ତ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ।

ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଶିକ୍ଷା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 H ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଧାରା 25H ଏହିପରି ପଢ଼ାଯାଏ :

“25H. ଯେଉଁଠି କୌଣସି ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ଛତେଇ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଦ୍ଧତିରେ, [ଭାରତର ନାଗରିକ ଛତେଇ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କରିବାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ଏପରି ଛତେଇ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରମିକମାନେ] ଯେଉଁମାନେ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଗ୍ରାଧିକାର ରହିବ ।”

ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଯେପରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ଵାନ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଏମ.ପି. କାଲା ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଚାରୋଟି ଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଥିଲା ଆଇ.ଡି. ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 77ର କଥିତ ଅନୁପାଳନ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିନଥିଲେ । ନିୟମ 77 ଏହିପରି ପଢ଼ାଯାଏ :

“ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକାର ପୋଷଣୀୟତା : - ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଗର ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଯେଉଁଠାରୁ ସେହି ବର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ସେବାର ବରିଷ୍ଠତା

ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [2006] SUPP. 2 S.C.R.

ଅନୁଯାୟୀ ଛଟେଇ ପାଇଁ ମନସ୍ଥ ଏବଂ ଛଟେଇର ପ୍ରକୃତ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଶିଳ୍ପ ପରିସରରେ ଏକ ସ୍ୱସ୍ଥ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବୋର୍ଡରେ ଏହାର ଏକ ନକଲ ଲଗାଇଦିଆଯିବ ।"

ଉକ୍ତ ନିୟମ କାରଣରୁ, ନିୟୁକ୍ତିବାତାଙ୍କ ଉପରେ ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆରୋପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଶ୍ରେଣୀର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଛଟେଇ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି, ସେହି ଶ୍ରେଣୀର ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । ଏଭଳି ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଉକ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜର ଅଣନୁରକ୍ଷଣ କରିବାର ପରିଣାମ ଆଇ.ଡି. ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 79ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ହେଉଛି ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରିବା । ପରିଚାଳନା ପକ୍ଷରୁ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାଳନ କରିବାରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଦଣ୍ଡର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଶ୍ରୀ କାଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମ 77 ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ, କେବଳ ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରେଜିଷ୍ଟର ବଜାୟ ରଖି ନଥିବାରୁ, ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଧାରା 25H ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇଛି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ନକରି ବକେୟା ବେତନ ସହିତ ସେବାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେବାର ଅଧିକାରୀ ହେବେ । ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତି କରିବା ଏଠାରେ ବିବାଦର ବିଷୟ ନଥିଲା । କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚି ନଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ବେଆଇନ ଥିଲା । ସେ 240 ଦିନର ସେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 25F ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା ।

ତେଣୁ, ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25H ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦ ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ଯଦି ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ି ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବରଖାସ୍ତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିନଥିଲା ଏବଂ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ । ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ଆଧାରରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ଆଜ୍ଞାଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲ୍ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବେ ବସିପାରିବେ ନାହିଁ । ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଠିକ୍ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ, କେବଳ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନ୍ୟାୟିକ ସମୀକ୍ଷା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସୀମିତ ଥିବାରୁ, ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଏକ ଆଧିକାରିକ ତ୍ରୁଟି ମଧ୍ୟ ସଂଶୋଧନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ଏକ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିକ ତ୍ରୁଟି କରିଥାଏ, ତେବେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁକ୍ଷେପ 226 ଏବଂ 227 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆକର୍ଷିତ ହେବ । ଏକ ନିମ୍ନସ୍ତରୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟିକ ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ କ'ଣ ଆଧାର ହେବ, ତାହା ଆଉ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନହୋଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ନୁହେଁ ।

ସାଧନା ଲୋଧ ବନାମ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ଜନସୁରାନ୍ତ୍ର କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍, [2003] 3 SCC 524 ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଥିଲା ଯେ ଅପିଲ୍ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟିକ ସମୀକ୍ଷା କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ କି ନାହିଁ । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ

ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ବିକାଶର ଏବଂ ଜୟପୁର ବନାମ ଓ.ପ୍ର. ଶର୍ମା [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ସିହ୍ନା]

ଯେତେବେଳେ ଏକ ଅପିଲ୍ କ୍ଷମତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥାଏ, ସାଧାରଣତଃ ଆଜ୍ଞାଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତାର ଆଶ୍ରୟ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ଏକ ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ସୀମିତ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା ରହିଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଶ୍ରୀମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏପରି ଏକ ଆକଳନତ ତ୍ରୁଟିରେ ପଡ଼ିତ, ଯାହା ମାମଲାର ଅଭିଳେଖ ଉପରୁ ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତୀକ୍ଷ୍ୟମାନ ହୁଏ । ଶ୍ରୀମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା ସନ୍ଦର୍ଭ ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ସନ୍ଦର୍ଭର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିପାରିନଥାନ୍ତା । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ, ଯଦି ଶ୍ରୀମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାହାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆଧିକାରିକ ତ୍ରୁଟିରେ ପଡ଼ିତ ବୋଲି ଧରାଯିବ । ନ୍ୟାୟିକ ସମୀକ୍ଷା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାହାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ରାୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଉଛି । ବକେୟା ବେତନ ସହିତ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି ଆଦେଶର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି ।

ଆର୍.ପି.

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।